

چکیده

سود و اجزای مرتبط با آن از جمله اطلاعاتی هستند که افراد از آنها برای ارزیابی توان سودآوری، توان پرداخت سود سهام، پیش بینی سودهای آتی و بررسی و ارزیابی سرمایه گذاری استفاده می کنند. سرمایه گذاران در پی دستیابی به کیفیت سود جهت پیش بینی سودهای آتی از یکی از معیارهای ارزیابی کیفیت سود، یعنی پایداری سود استفاده میکنند. هرچه پایداری سود بیشتر باشد، واحد تجاری توان بیشتری برای حفظ سودهای جاری خواهد داشت. اصلی ترین عاملی که سرمایه گذاران در تصمیم گیری های خود به آن توجه میکنند، نرخ بازدهی است. بازده سهام مجموعه مزایایی است که در طی یک دوره به سهام عادی تعلق می گیرد. هدف اصلی سرمایه گذاران دستیابی به سود می باشد. از این رو سرمایه گذاری در بخش هایی انجام می گیرد که سودآور تر باشد؛ یعنی سهامی که پایداری سود بیشتر و نرخ بازدهی بالاتر دارد. پژوهش حاضر با بررسی داده های مربوط به ۱۳۰ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی دوره زمانی ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۵ در صدد بررسی کاربرد اجزای نقدی سود برای پایداری سود و بازده سهام است. نتایج پژوهش بیان می کند که اجزای نقدی سود که از سوی شرکت ها نگهداری می شوند به نسبت اجزای نقدی سود که بین تأمین کنندگان سرمایه توزیع می شود پایداری کمتری دارند همچنین شرکت هایی که اجزای نقدی سودشان نسبت به سایر شرکت ها بیشتر است، دارای قیمت سهام بالاتری هستند. اما شواهدی برای پذیرش این موضوع که اجزای نقدی سود که بین دارندگان سهام توزیع می شود به نسبت اجزای نقدی سود که بین وام دهندگان توزیع می شود پایداری کمتری دارند؛ پیدا نشد.

کلیدواژه: اجزای نقدی سود، بازده سهام، پایداری سود